

RADIM HLADÍK: HRAJEME, JAK NÁM ZOBÁK NAROST'

Jestli se někdo a něco dá v českém bigbitu považovat za legendy, určitě to jsou skupiny The Matadors a Blue Effect. V obou se angažovala další legenda: kytarista Radim Hladík. Na český trh se právě dostávají dva nosiče, které tyto legendy připomínají: 2DVD (první disk se záznamem koncertu z Lucerna Music Baru v březnu 2007, druhý disk je střídavě komentovanou procházkou historií kapel Matadors a Blue Effect) a samostatné CD se záznamem onoho už zmíněného loňského vystoupení. Skvělá muzika, skvělé publikum, dohromady skvělá atmosféra.

Vědělo se už při koncertu, že z něj – vedle DVD – vznikne i CD?

O CD jsme zprvu neuvažovali. Zcela nás pohltila příprava dvou DVD. Když se ale vyklubala zvuková podoba koncertního DVD, přišel Supraphon s nápadem vydat i CD. S muzikou a hlavně zvukem jsme velmi spokojeni. Tomášovi Zúbkovi se to moc povedlo, tak jsme byli pro.

Do jaké míry jste si hlídal konečnou verzi DVD a CD?

Do značné. Největší problém byl udělat z tříhodinového koncertu

dvouhodinové DVD a následně CD, na které se vejde něco přes hodinu. Musela zůstat zachována atmosféra rozsáhlého koncertu. Na DVD je zvuk šestikanálový, na CD dvoukanálový. Musela proběhnout nová míchačka, ale povedla se.

Obalem desky jste asi chtěli navodit atmosféru starých dobrých sedesátých, je to tak?

CD mapuje roky 1966–2008. Muse-li jsme najít něco, co ty roky propojuje. Tedy novinové titulky. Režisérka DVD Markéta Nešlehová oslovila svého kamaráda Georgiho Stojkova z Ostravy. Jeho pojetí obalu a bookle-

SU 5873-2

tu mi připadá výstižné a velmi elegantní.

Jak se dnes daří kapele Blue Effect?

Kapele se daří dobře. Práce máme čím dál víc a zatím nás to moc baví. Začínáme vyjíždět i za hranice. Návrat po patnácti letech byl těžký, ale snad úspěšný. Jsem moc rád, že jsem vsadil na mladé kolegy. Všichni hrajeme tak, jak nám zobák narost'. Hrajeme svobodně, všichni ve skupině máme stejná práva a povinnosti. Máme pocit, že ta kapela je naše.

Kapely Blue Effect a Matadors mají v dějinách českého bigbitu pevné místo; dá se legenda oživit?

Matadors jsou moje minulost. Už nejdou vzkřísit, proto tohle propojení s Blue Effect. Nová tvorba je mrtvá. Je to příležitostný bonbónek. Je úspěch, že jsme jejich repertoár zaznamenali v 21. století.

Viktora Sodomu prý překvapil zájem o vaše loňské společné turné...

Viktor si to moc užívá. Ten zájem je skutečně překvapivě velký. Chodí staří i mladí. V průměru jsme všem docela mladá kapela. Staří vzpomínají na mladí a mladí už tuhle muziku mají v genech.

RYBIČKY 48: JSME HUDEBNĚ DÁL

Kutnohorská kapela Rybičky 48 vydává druhé album s názvem Amores Perros, Voe! S tím prvním ho propojuje smysl pro humor, upřímnost a nadšení, je přitom hudebně vyzrálejší a přístupnější širšímu okruhu posluchačů.

Kam jste na cestě od první ke druhé desce došli?

Posunuli jsme se dál, už jsme velcí kluci! První cédečko obsahovalo písničky, které jsme v šuplících shromažďovali od našich sedmnácti let, to nové je určitě dospělejší. Stejně jako u prvního alba, ani na tom druhém nechybí nadsázka a legrace, vždyť jsme tak od přírody založení, jsme už ale dál. Snažili jsme se naši muziku tak trochu „změkčit“, máme víc pomalejších písniček. Ani ne tak programově, že bychom si sedli a řekli si: Teď to změkčíme!, spíš to z nás nějak vyplývalo. Jsme o pár let starší, navíc jsme ve věku, kdy každý rok znamená opravdu hodně. V tom to je. Posun naší muziky je tedy dán především věkem. Taký jsme si prošli spoustu štací a jsme zkušenější.

Spousta mladých kapel čeká dlouho na první album, vy vydáváte v poměrně krátké době druhé. Kde je, podle vás, recept na úspěch?

Stále míchat! (smích) Ale vážně: přálo nám štěstí. Když se nám něco

povedlo, dozvěděli se o tom ti správní lidé. Díky našemu patronovi Lubošovi Pospíšilovi se nám ozval Supraphon. Pokud vydavatelství za něco stojí, vždycky pomůže; nám Supraphon hodně pomohl. Přišla první deska, měla úspěch, přišla druhá. Když se daří, tak se daří. Uvidíme, jak to bude vypadat za rok, za dva.

Jak probíhalo natáčení nové desky?

Ve větší pohodě a ve větším klidu, než u té první desky. U prvního alba jsme měli poměrně málo času, pořád se debatovalo o termínech, teď jsme si ten čas udělali a dali si opravdu záležet. Na albu jsme dělali od září, měli jsme času dost, hodně jsme si vyhráli i se zvukem alba. Na té desce je určitě vidět, že nevznikala narychlo, ale v naprosté pohodě.

SU 5795-2

www.rybicky48.cz

Foto: Jan Bigas

Film Amores Perros se v Česku distribuoval pod názvem Láska je kurva. Co vy a láska – máte pocit, že by láska byla taková?

Některí z nás to mají i vytetované, takže ten pocit máme! Vždycky někdo něco zradí, na lásku na celý život nevěříme, alespoň někteří z nás ne. Například Jakub.

Chystáte nějaké turné na podporu alba?

Jistě. Nedávno jsme byli na Slovensku, tam jsme s podporou desky začínali. Budeme mít spoustu klubových koncertů, v nejbližší době pět koncertů na Moravě, pak Čechy. Chystáme se i do Německa. Před prázdninami to celé uzavřeme a objedeme několik velkých festivalů.

Album GARCIA Woven Ways je nominováno na cenu Indie Acoustic!

Americký internetový hudební magazín Indie Acoustic si vzal za svůj cíl propagovat a dávat větší publicitu nahrávkám hudby, která je mimo hlavní proud komerčních labelů. Proto také uděluje každoročně své odborné ceny v 15 kategoriích. V každé z těch 15 kategorií jsou vybrány tři nahrávky, které se tím pádem dostávají do finále, jehož výsledek zveřejní v druhé polovině dubna. Indie Acoustic již nyní píše, že o každém z těch 45 CD, která jsou ve finále, se může napsat, že jde o jedno z nejlepších CD roku 2007.

Supraphonské CD Garcia je zařazeno v kategorii „Celtic“ – keltská hudba. V této užší hudební kategorii je ještě nominována skotská skupina Old Blind Dogs s albem Four on the Floor a kanadská skupina Tiller's Folly s albem A River So Wide. Více na: www.indieacoustic.com

Z KALENDRÁRE KONCERTŮ GARCIA:

18. 04. Rychnov u Jablonce n/Niso
19. 04. Praha, KC Zahradka
21. 06. Klášterec nad Ohří
09. 08. Těchová

Foto: Jiří Turek

MUSICA FLOREA ŠÍŘÍ NAKAŽLIVOU RADOST Z BACHOVY HUDBY

První bachovská nahrávka souboru Musica Florea se stala významným mezinárodním debutem mezzosopranistky Magdalény Kožené, kterou soubor doprovázel. Následovala řada objevných a často vysoce ceněných nahrávek z oblasti českého baroka (uvedme např. Cannes Classical Award 2003 za Zelenkovo Sub olea pacis). Nyní se Musica Florea obloukem vrací k Bachovi nahrávkou Braniborských koncertů. Dílo tolikrát nahané renomovanými orchestry tu zní neoře, v často překvapivých tempích. Právě díky volbě temp mnohé části získávají na hudební logice a posluchačské přitažlivosti. Bachovi, jinde chladně důstojnému, tesanému do kamene, na této nahrávce proudí v žilách krev. Brilantní technika instrumentalistů a stylová čistota jsou samozřejmostí. Musica Florea touto nahrávkou potvrzuje svou pozici mezi nejlepšími českými i evropskými orchestry zabývajícími se poučenou interpretací barokní hudby, hlavně však přináší nakažlivou radost z Bachovy hudby.

Zamyšlení Marka Štrýncla o Johannu Sebastianu Bachovi

Je až záhadné, proč se baroknímu skladateli a interpretovi J.S. Bachovi dostalo ve 20. století takové závratné slávy, kterou stěží nacházíme u jeho vrstevníků. O jeho genialitě není pochyb: dosvědčuje ji jeho akustická, instrumentační a poetická představitelství, díky níž jeho díla dnes u interpretů a posluchačů vzbuzují pocity mystického spočinutí a naplnění i množství studií a teoretických analýz jeho skladeb, které odkrývají důmyslně složitý a propracovaný řád. Jádro Bachovy geniality, nebo spíše moudrosti spočívá v tom, že s pokorou akceptoval stav tehdejšího vkusu a především dnes neprávem vyčpělé pojmy krásy a dobra. Dnes bychom spíše mluvili o smysluplnosti. Dnes je pojem krásy chápán jako podřadná a nedostačující estetická kategorie. Krása se stala synonymem pro příjemnost, libost či dokonce holou pudovost. Pak se nemůžeme divit, že takto pojatá krása nedokáže vysvětlit i v hudbě nutně přítomné výrazové prostředky oškřivosti, hnusu či brány zoufalství. Klasický pojem krásy nic z toho nevyklučuje. To co je příjemné, nemusí být vždy skvělé a krásné. A naopak některé činnosti, které oplývají strádáním či bolestí mohou být krásné a dobré.

Foto: P. Škvěrná

MUSICA FLOREA Z KALENDÁŘE KONCERTŮ:

- 15. 5. Olomouc
- 24. 5. MHF Pražské jaro
(Chrám Matky Boží před Týnem)
- 28. 5. Plzeň
- 29. 5. Praha (České muzeum hudby)
- 01. 6. Ostrov
- 06. 6. Náměšť nad Oslavou
(Kroměřížský archiv)
- 08. 6. Zlatá koruna
- 29. 6. Valtice
- 20. 7. Znojmo
- 28. 7. Teplice
- 29. 7. Karlovy Vary
- 30. 7. Děčín
- 03. 8. Lomnice n. Popelkou

SU 3942-2

Foto: P. Škvěrná

TOMÁŠ NETOPII: DVOŘÁK A SUK OSLOVUJÍ KAŽDÉHO ČESKÉHO MUZIKANTA

www.tomasnetopil.com

SU 3941-2

Foto: © Karf Pihner

Tomáš Netopil začínal s houslemi a absolvoval je na konzervatoři. Dnes se věnuje výhradně dirigování a i přes své mládí má na svém kontě řadu ocenění (vítězství v soutěži George Soltiho, Frankfurt n. Mohanem, Hlavní cena Americké dirigentské akademie, Aspen 2003) i úctyhodnou mezinárodní zkušenost (Cleveland Symphony Orchestra, London Philharmonic Orchestra, BBC Symphony Orchestra Manchester, NHK Symphony Orchestra Tokyo, Volksoper Wien, Teatro Regio Torino, Operní divadlo ve Valencii). V těchto dnech přichází s novým supraphonským CD. Zní z něj hudba Josefa Suka (Symfonie E-dur, op. 14) a Antonína Dvořáka (koncertní předehry V přírodě a Karneval).

Tato kombinace jistě není náhodná!

Hudba obou autorů musí oslovit každého českého muzikanta, i já k ní mám velmi blízký vztah. Se Sukem i Dvořákem jsem se setkával už coby houslista – Sukovy Čtyři kusy a Pohádka, to jsou nádherné věci, Dvořákův houslový koncert také. Jejich Serenády jsme pak velmi podrobně studovali i v Tali-chově komorním orchestru, kde jsem hrál. Když jsem začal pracovat na projektu koncertu a supraphonské nahrávky, byla volba jasná. Chtěl jsem, aby základem koncertu byla Sukova Symfonie E-dur. Setkal jsem se s ní ještě jako student HAMU při jednom studentském výjezdu k Janáčkově filharmonii Ostrava a byl jsem jí doslova unesen. Musím říct, že spousta hráčů tuto symfonii vůbec neznala. Nešlo mi do hlavy, proč se tak málo hraje.

Dnes už to víte?

Ano, je to z důvodu její náročnosti. Ta symfonie je náročná jak pro dirigenta tak pro orchestr. Je to skladba mnoha problémů a obrovské šíře.

Program koncertu a CD je doplněn dvěma koncertními předehrami Antonína Dvořáka.

To bylo logické propojení. Sukova symfonie vznikala v době, kdy Josef Suk studoval u Antonína Dvořáka

a byl zamilován do jeho dcery Otylky. To všechno v ní je: obrovský entuziasmus, mládí, láska; a taky je v ní cítit obrovský Dvořákův vliv.

Jak se spolupracuje se Symfonic-kým orchestrem hl. m. Prahy FOK?

Byla to moje pátá spolupráce s tímto orchestrem. Dnes už se nám spolu dělá snadněji, navzájem se známe a víme, co od sebe můžeme očekávat. Já vím, kde orchestr tlačí bota a naopak kde jsou jeho hráči inspirativní natolik, že nemusím nic vysvětlovat a splní moje požadavky. Ta spolupráce je velmi příjemná.

Jste u orchestrů přísnější k houslistům?

To nemůžu říct, možná ano, ale to asi už to objektivně neposoudím. Každopádně houslím rozumím ze všech nástrojů nejlépe, vždyť jsem se jim věnoval sedmáct let! Rychle si tak dokážu udělat názor na to, jak by ta která věc měla vypadat, jak by měla znít a čím bych mohl pomoci. To je pro dirigenta vždycky velká výhoda.

Zahrajete si dnes ještě na housle?

Nevěnuji se jim každý den, ale používám je velmi často pro osobní kontrolu, pro studium a při přípravách, pro svoje další dirigentské činnosti a aktivity.

ALBUM „TAM ZA TÍM MOŘEM PIVA“ OBSAHUJE DOSUD NEVYDANÉ NAHRÁVKY JANA WERICHA!

V prosinci 1945, brzy po svém návratu z USA, nazpíval Jan Werich jen s doprovodem kytary řadu amerických lidových písniček, které ještě za pobytu v Americe otextovali společně s Jiřím Voskovcem. Tyto vzácné nahrávky se nyní dostávají na CD Supraphonu „Tam za tím mořem piva...“

Na novém sampleru kde zpívá Jan Werich, ale také Jiří Voskovec, Miroslav Horníček, Soňa Červená, Rudolf Cortéz, Jaroslava Adamová, Oldřich Dědek a Sestry Allenovy nechybí též několik slavných písniček z muzikálu Divotvorný hrnc, vznikajících v USA ze stesku po domově. Americkou éru doplňují dvě méně známé polky Jaroslava Ježka, nazpívané dvojicí V+W ještě za oceánem a slavná verze Půl párku z téže doby. Na americkou etapu navazují písničky nahané v padesátých letech, některé na CD dosud nevydané, s doprovodem Orchestru Karla Vlachy. I v nich najdeme legraci, nápad a osobitné myšlení, v době svého vzniku nevidané.

SU 5865-2